

Muusikko

muusikkojen ammatillinen julkaisu

Julkaisija

Suomen Muusikkojen Liitto ry

Päätoimittaja

Jouni Nieminen 6803 4074

Toimituksen sihteeri

Kaisu Junno-Sollo 6803 4072

Taitto/webmaster

Kimmo Tähtinen 6803 4076

Toimitus

Pieni Roobertinkatu 16, 00120 Helsinki

Tilinho 800015 - 96616

Telefax (09) 6803 4087

Toimitusneuvosto

Pekka Nissilä (pj), Jussi Jaatinen, Anu Karlsson, Johanna Korhonen, Tommi Lindell, Jouni Nieminen, Lauri Toivio ja Ahti Vanttinen

Kansi: Minna Kangas

Kuva: Kimmo Tähtinen

Kirjapaino

Satakunnan Painotuote Oy

32800 Kokemäki

Puhelin (02) 5232 500/työnjohto

Telefax (02) 5232 511

ISSN 0356-7923

SUOMEN MUUSIKKOJEN LIITTO RY

Pieni Roobertinkatu 16

00120 Helsinki

Puh. (09) 6803 4070

Telefax (09) 6803 4087

<http://www.musicfinland.com/sml>

e-mail: sml@musicfinland.com

etunimi.sukunimi@musicfinland.com

Toimistoaika: 8.50-16.00

Puheenjohtaja

Ahti Vanttinen 6803 4073

Lakimiehet

Miika Tarhio 6803 4075

Lottaliina Lehtinen 6803 4079

040-8613 231

Taluspäällikkö

Jouni Nieminen 6803 4074

Toimistonhoitaja

Kaisu Junno-Sollo 6803 4072

Toimistos sihteeri

Sirpa Seppänen 6803 4071

Studio- ja teatterimuusikkojen luottamusmies

Lottaliina Lehtinen 6803 4079

Ravintolamuusikkojen päluottamusmies

Aarne Vesterinen 050-5566 166

ESITTÄVIEN TAITEILIJOIDEN TYÖTTÖMYYSKASSA

Hietalahdenkatu 2 B 15b, 2. krs

00180 HELSINKI

Puh. (09) 612 0280

Telefax (09) 671 330

puhelinpäivystys ti 12.30-15.30
to 9.00-12.00

Kassanjohtaja

Aija Ståhlberg

Etusksittelijät

Christel Flander

Kirsi Tolvanen

Merja Voutilainen

MUUSIKKOJEN SAIRAUSKASSA

Puh. (09) 6962 6550

(voit jättää myös vastaajaan viestin)

VÄLIMALLIN DUUNARI

Monessa maassa osa muusikoista ja muista kulttuurityön tekijöistä on itsensä työllistäviä (self-employed), eikä heitä lueta työsuhteisiin työntekijöihin. Työsuhteiden ulkopuolella työskentelevät joutuvat pääsääntöisesti itse järjestämään ja kustantamaan oman sosiaaliturvansa, kun työsuhteissa päävastuu on työnantajalla.

Eurooppalaisilla sisämarkkinoilla rajankäynti perinteisten ja ns. epätyypillisten työn tekemisen muotojen välillä käy kuumana. Kyse ei ole akateemisesta tai teoreettisesta väittelystä, vaan rahasta. Työehtosopimukset ovat perinteisesti olleet kilpailuoikeuden ulottumattomissa; eräänlainen turvasatama markkinavoimien riehussa merellä. Työsuhteinen toiminta on monella tapaa erityisasemassa ja tavallaan poikkeus pääsäännöstä, joka nyky maailmassa kiistatta on vapaa kilpailu ja liikkuvuus.

Työntekijät ja työnantajat voivat etujärjestöjensä avulla ylläpitää monenlaisia monopoleja tai jopa käyttää – oikein tai väärin – määräävää markkina-asemaa työn hinnoittelu- markkinoilla. Työehtosopimus on usein paitsi osa työntekijän suojajärjestelmää, myös yritysten välisen kilpailun sääntelyä. Yritys, jolla on valtaa tes-pöydässä, voi usein samalla ainakin välillisesti säännellä kilpailuolosuhteita haluamaansa suuntaan.

Eurooppalaisissa muusikkojen ammattijärjestöissä ja kansainvälisissä järjestöissä on monenlaista liikehdintää muusikkojen työoikeudellisen aseman selventämiseksi ja kehittämiseksi. Itsensä työllistävät muusikot ovat käytännössä – jälleen oikein tai väärin – toimineet enemmän tai vähemmän liittojen tekemien tariffisopimusten suojassa. Nyt tällaiset sopimukset on voimakkaasti haastettu vapaan kilpailun tai palvelujen liikkuvuuden näkökulmasta. Itsensä työllistäneet ovat vaarassa entistä selvemmin jäädä rajan toiselle puolelle, ilman kollektiivisopimusten turvaa kilpailemaan markkinoiden ehdoilla muiden yrittäjien kanssa.

Kilpailuoikeus näyttää jyrävän monet muut oikeudenalat, kuten tekijänoikeuden, vähintään kuusi-nolla. Kansainvälinen palkansaajaliike ei tule hyväksymään kilpailuoikeuden tunkeutumista työmarkkinoille, mutta rajankäynnin kiristymistä tuskin vältetään. Mitä sosiaaliturvaan ja työläinsäädännön turvaan tulee, on lopulta vain kahdenlaista työtä: työsuhteista ja muuta. Ja kaikki se muu joutuu varmasti vapaan kilpailun leikkupuimurin alle viimeistä neliösenttimetriä myöten.

Sen sijaan, että lähdetäisiin rakentamaan jotakin työoikeudelliselta asemaltaan epäselvää välimallin käsitettä tyyliin "European cultural worker" (kulttuurityöntekijä), minkä puolesta eräissä maissa voimakkaasti kampanjoidaan huolimatta epäedullisista juridisista ja poliittisista lähtökohdista, olisi keskityttävä työsuhteen puolustamiseen ja pakkoyrittäjyyden vastustamiseen. Niissäkin nimittäin riittää hommia ihan tarpeeksi.

ahti.vanttinen@musicfinland.com